In 1988 (acum... un sfert de veac) am facut si eu parte dintre primii elevi care au participat la tabara de fizica de la Cisnadioara. "Microbul" fizicii il aveam deja, sau poate era vorba despre o "anomalie" genetica transmisa de la mama. Cu ani de zile inainte intelesesem compunerea vitezelor mergand pe strada cu masina si propagarea rectilinie a luminii uitandu-ma la o raza de soare care reusea sa strabata un nor. Ca urmare, cum am aflat despre organizarea taberei de fizica, mi-am dorit si eu sa particip.

Amintiri ar fi multe. Dar cele mai multe sunt imposibil de scanat. Le am imprimate in "fotografii" in mintea si in sufletul meu deci singurul mijloc de a le arata altora sunt... cuvintele.

Imi amintesc de colegele mele de camera de atunci: Raluca, Alina, Monica. Imi amintesc de testele pe care le aveam si incercam sa le rezolvam undeva afara, stand pe iarba sau pe malul unui rau.

Imi amintesc de faptul ca in aceasta tabara a fost prima data cand m-am jucat la un joc pe calculator (da, da). Era un joc in care conduceam o masina si puteam sa primesc nu mai stiu cate vieti si deci si sa mor de mai multe ori pana la sfarsit. Tin minte ca faceam coada la calculator pentru ca sa ne jucam...

Imi mai aduc aminte ca a fost una dintre primele dati cand am auzit profesori de ai mei cantand... iar textele cantecelor nu erau foarte scolaresti dar aveau mult umor. Sunt cantece care si azi ma fac sa zambesc cand imi amintesc de ele.

Imi amintesc foarte putin de ceea ce mancam la cantina (in special de ceaiul pe care il beam)... dar probabil pentru ca nu era intotdeauna foarte bun?

Si mai am, in mod sigur si multe alte amintiri care raman ascunse sub stratul amintirilor mai proaspete din cei 25 de ani care au trecut de atunci. Din cand in cand, o astfel de amintire reuseste sa urce la suprafata revenindu-mi in memoria constienta si facandu-ma sa zambesc cand imi dau seama ca si aceasta clipa a facut parte din viata mea.

Astazi am 41 de ani, sunt medic pediatru si am doi copii. Imi doresc sa fie sanatosi, imi doresc sa inteleaga si sa creada ca "cine are carte, are parte" si imi doresc sa aiba profesori care sa le arate "calea dreapta" si carora sa doreasca sa le spuna, intr-o zi, ceea ce vreau sa le spun eu, astazi, tuturor profesorilor pe care i-am avut vreodata: Multumesc.

Sorina Sorea